

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

redaktor naczelny:

radca prawny Andrzej Fortuna

redakcja:

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Nr wpisu do rejestru dzienników i czasopism: L.P. 1797

wydawca:

Andrzej Fortuna prowadzący

działalność gospodarczą pod nazwą

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Biuletyn z 24.06.2019 r.

I. Zmiany w regulacjach

Informatyzacja postępowania sądowoadministracyjnego

W związku z wejściem w życie z dniem 31 maja 2019 r. art. 4 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw, a także ustawy z dnia 12 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz niektórych innych ustaw, postępowanie sądowoadministracyjne zostało zainformatyzowane. Utworzone zostały elektroniczne skrzynki podawcze.

Skargę oraz pozostałe pisma procesowe w formie dokumentu elektronicznego można składać odpowiednio do elektronicznej skrzynki podawczej organu lub sądu. Należy jednak pamiętać, że nie jest to tożsame z wysłaniem pisma do sądu na jego adres e-mail. Dokumenty elektroniczne są obwarowane dodatkowymi wymogami formalnymi, bowiem muszą spełniać wszelkie wymogi papierowych pism procesowych (omawianą nowelizacją wprowadzony został dodatkowy obowiązek wskazywania w pierwszym piśmie procesowym numeru odpowiedniego identyfikatora, tj. numeru PESEL – osoby fizyczne bądź numeru KRS, REGON lub NIP - osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej), a ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela

ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (e-dowód).

Strony postępowania mają prawo wyboru formy doręczania korespondencji z sądu. Chcąc otrzymywać korespondencję drogą elektroniczną, strona może wnieść pismo w formie dokumentu elektronicznego, wystąpić do sądu o takie doręczenie, bądź też wyrazić zgodę na taką formę doręczania korespondencji. Jednocześnie strona musi wskazać sądowi adres elektroniczny do korespondencji. W każdej chwili można zrezygnować z doręczania pism drogą elektroniczną, jednak należy pamiętać, iż oświadczenie o rezygnacji należy złożyć w formie dokumentu elektronicznego, a wówczas korespondencja będzie doręczana drogą tradycyjną.

Na adres elektroniczny adresata pisma zostanie wysłane zawiadomienie z informacją o możliwości odbioru dokumentu elektronicznego z konkretnego adresu elektronicznego. Odbiór pisma musi zostać potwierdzony za pomocą urzędowego poświadczenia odbioru kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Data podpisania niniejszego poświadczenia jest datą doręczenia pisma. Jeśli w ciągu 7 dni od wysłania zawiadomienia, pismo nie zostanie odebrane, wysłane zostanie zawiadomienie powtórne, zaś po upływie 14 dni od pierwszego zawiadomienia nieodebrana korespondencja sądowa będzie uważana za doręczoną.

Wśród innych ważnych zmian należy wskazać możliwość prowadzenia akt sądowych sprawy w postaci elektronicznej oraz ich udostępniania stronom w systemie teleinformatycznym. Konieczne jest jednak uprzednie uwierzytelnienie strony za pomocą profilu zaufanego albo kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego.

Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem 31 maja 2019 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Strona ma jednak prawo wyboru wnoszenia pism oraz ich doręczania przez sąd za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Nowy protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

W dniu 10 czerwca 2019 r. w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszone zostało ww. rozporządzenie, które wchodzi w życie w dniu 25 czerwca 2019 r.

Rozporządzenie wprowadza nowy wzór protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, który stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia. Dotychczasowe formularze protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy mogą być stosowane do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Nieodpłatny pobyt w szpitalu rodzica i opiekuna

W dniu 6 czerwca 2019 r. Prezydent Andrzej Duda podpisał Ustawę o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Najistotniejszą z punktu widzenia Pacjentów zmianą jest zniesienie opłat za pobyt rodzica z dzieckiem w szpitalu, a także opłat za pobyt w szpitalu opiekuna osoby niepełnosprawnej. Narodowy Fundusz Zdrowia ma pokryć wszelkie koszty związane z tym pobytem w postaci kosztów łóżka, pościeli i posiłku.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 2 lipca br.

Nowe zasady kontroli przeprowadzanej przez NFZ

Zgodnie ustawą z dnia 16 maja 2019 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw, od dnia 1 czerwca 2019 r. obowiązują nowe regulacje dotyczące przeprowadzania kontroli przez Narodowy Fundusz Zdrowia (dalej NFZ).

Do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych wprowadzony został specjalny dział poświęcony kontroli, regulujący szczegółowo szereg zagadnień związanych z podejmowaniem, prowadzeniem i oceną kontroli. Regulacją objęte zostały m.in. zakres, cel oraz maksymalny czasu trwania kontroli przeprowadzanych przez Prezesa NFZ, kwestie osób przeprowadzających kontrolę, upoważnienia do jej przeprowadzenia, a także czynności, jakie mogą być podejmowane przy rozpoczęciu oraz w toku prowadzenia kontroli, jak również kwestia sprzeciwu wobec jej podjęcia i wykonywania. Tenże dział reguluje także obowiązki leżące po stronie podmiotu kontrolowanego, takie jak współdziałanie

z Prezesem NFZ, udzielanie mu informacji oraz udostępnianie na żądanie wyników kontroli. Ponadto ustawa wyraźnie wskazuje, w jaki sposób i w jakim terminie podmiot kontrolowany powinien zostać o kontroli zawiadomiony, a kiedy kontrola może zostać przeprowadzona bez uprzedniego zawiadomienia, kiedy i gdzie może być przeprowadzona kontrola bądź poszczególne czynności kontrolne oraz jak powinny wyglądać akta postępowania kontrolnego.

Wśród zmian, które obowiązują od dnia 1 czerwca 2019 r., należy także zwrócić uwagę na wprowadzenie przez ustawodawcę tzw. kontroli zza biurka. Ustawa przyznaje NFZ prawo do stosowania sankcji poza postępowaniem kontrolnym, jeśli stan faktyczny nie budzi wątpliwości co do naruszeń, bądź gdy zostało to przyznane przez podmiot udzielający świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W takich przypadkach istnieje możliwość zastosowania sankcji umownych oraz sankcji wynikających z przepisów prawa. Ponadto, w wyniku nowelizacji, kontrolerzy mogą zażądać od kierownika podmiotu kontrolowanego, by sporządził nieodpłatnie niezbędne dokumenty i zestawienia w formie elektronicznej, a w braku możliwości technicznych – w formie papierowej.

Na mocy wprowadzonych zmian NFZ uzyskał prawo do weryfikacji poprawności prowadzonej przez lekarzy dokumentacji medycznej w zakresie innym, niż refundacyjny. Co więcej, dokumentacja medyczna badana podczas kontroli może być oceniana przez osoby, które wykonują zawód medyczny, co oznacza, iż nie ma wymogu posiadania wykształcenia medycznego do dokonania takiej oceny. Zlikwidowany został również protokół kontroli, który umożliwiałby wniesienie zastrzeżeń. Swoiste novum stanowi dopuszczalność przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli bez uprzedniego jej zlecenia przez Prezesa NFZ, a także prowadzenie kontroli pod nieobecność kierownika podmiotu kontrolowanego lub osoby go reprezentującej. Omawiane przepisy nie regulują natomiast zasad wymierzania kar w zależności od wagi czy liczby stwierdzonych uchybień w kontrolowanym okresie.

Zmiana kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej

Z dniem 22 maja 2019 r. weszło w życie Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Zmianami objęta została większość załączników do pierwotnego rozporządzenia.

Dodatkowe obowiązki przy badaniach klinicznych zagrożone sankcją karną

Z dniem 1 czerwca br. weszła w życie nowelizacja Prawa farmaceutycznego, na skutek której nałożono (art. 37k ust. 1d) na badacza lub właściwego podmiotu leczniczego obowiązek informowania właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia o numerze PESEL każdego uczestnika badania klinicznego (dotąd odnosiło się to tylko do badań niekomercyjnych). W przypadku braku numeru PESEL należy podać numer dokumentu potwierdzającego tożsamość pacjenta. Termin na wykonanie tego obowiązku wynosi 14 dni od włączenia danej osoby do badania.

Zgodnie z art. 126a ust. 1 znówelizowanej ustawy, za niewykonanie tego obowiązku grozi odpowiedzialność karna w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności lub kary pozbawienia wolności do lat 2.

II. Orzecznictwo

Jakie wymogi formalne musi spełniać podpis?

Postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 lutego 2019 r. o sygn. akt III Cz 1739/18

Sprawa dotyczyła oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela. Wierzyciel złożył zażalenie na niniejsze postanowienie.

Sąd Okręgowy uznał, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu powinien odpowiadać ogólnym warunkom pisma procesowego (art. 126 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), w tym zawierać podpis strony albo jej przedstawiciela lub pełnomocnika (art. 126 § 1 pkt. 4 k.p.c.). Z przepisów nie wynika jednak, jakie wymogi formalne powinien spełniać podpis. W doktrynie i judykaturze utrwalili się poglądy, iż wymóg złożenia podpisu oznacza obowiązek złożenia go własnoręcznie (art. 78 § 1 k.c.), a dopuszczalność w drodze wyjątku innego sposobu złożenia podpisu musi wynikać wprost z przepisów prawa. Zgodnie z powszechnie akceptowanym stanowiskiem, podpis powinien

Czerwiec 2019 r.

zawierać co najmniej nazwisko podpisującego, chociażby w formie skróconej czy nieczytelnej, jednak napisanej w sposób charakterystyczny dla osoby podpisanej. Co więcej z kształtu i wykonania własnoręcznego podpisu powinno wynikać, że dana osoba chciała podpisać się pełnym nazwiskiem i złożyła podpis w formie, jakiej zwykle używa przy podpisywaniu dokumentów. Nie są więc dopuszczalne inicjały w postaci parafy, gdyż nie spełniają ww. wymogu.

W przedmiotowej sprawie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został opatrzony jednoelementowym znakiem graficznym, który nie spełnia zdaniem Sądu ani wymogów podpisu, ani nawet nie stanowi parafy, zatem uznano, że wniosek nie został podpisany, a tym samym zawiera brak formalny, uniemożliwiający nadanie biegu sprawie. Sąd I instancji powinien wezwać wierzyciela do usunięcia braku i uzupełnienia podpisu, gdyż jest to możliwe tylko w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Dlatego też zażalenie skarżącego wywołało skutek w postaci uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy będzie musiał zobowiązać wierzyciela do usunięcia braku formalnego wniosku przez jego prawidłowe podpisanie.

Odszkodowanie z polisy OC a zwrot kosztów ekspertyz

Uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 29 maja 2019 r. III CZP 68/18

Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego skierowała pytanie prawne do siedmioosobowego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego – w zakresie ewentualnego objęcia odszkodowaniem komunikacyjnym kosztów ekspertyz pośredników.

W dniu 29 maja 2019 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów podjął uchwałę, zgodnie z którą osobie, jaka nabyła w drodze przelewu wierzytelność o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej wyłącznie jeśli jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania.

Ponieważ problem dotyczący zwrotu kosztów ekspertyz niezależnych rzeczoznawców dotyka również poszkodowanych, z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie w tym zakresie, Rzecznik Finansowy w listopadzie 2018 r. złożył do SN wniosek o uchwałę, która rozstrzygnie problem.

Roszczenie o wykup działki oparte na art. 231 k.c. nie ulega przedawnieniu

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2019 III CZP 109/18

Sprawa dotyczyła właściciela działki, który wystąpił o zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do nabycia od niego dwóch działek, przez które biegnie gazociąg wysokiego ciśnienia, przez co nie ma możliwości ich zabudowy.

Właściciel nieruchomości nabył nieruchomość w 2003 r., zaś o posadowionym na niej gazociągu dowiedział się dopiero w roku 2011 i wtedy też wystąpił o usunięcie lub przełożenie gazociągu do granicy działek. Przedsiębiorstwo przesyłowe skierowało do Sądu wnioski o ustanowienie na jego rzecz odpłatnej służebności przesyłu. Właściciel gruntu natomiast w odpowiedzi zażądał wykupienia przez przedsiębiorstwo nieruchomości na podstawie art. 231 § 1 k.c. Spółka, nie wyrażając zgody na wykup nieruchomości, broniła się wskazując, iż roszczenie o wykup ma charakter majątkowy, dlatego też ulega przedawnieniu po upływie lat dziesięciu, zaś gazociąg został posadowiony w latach 1999-2000.

Sąd Okręgowy w Słupsku uwzględnił żądanie właściciela nieruchomości wskazując, że przedawnienie nie nastąpiło, zaś gdyby uznać, że doszło do przedawnienia, to powołanie się na nie przez przedsiębiorstwo przesyłowe byłoby nadużyciem prawa.

Na skutek apelacji przedsiębiorstwa gazowego, sprawa została skierowana do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, który - wskazując, że charakter przedmiotowego roszczenia budzi znaczące wątpliwości - zwrócił się do Sądu Najwyższego z pytaniem prawnym o treści: *"Czy żądanie właściciela gruntu, na którym wzniesiono budynek lub inne urządzenie o wartości przenoszącej znacznie wartość zajętej na ten cel działki, nabycia przez tego, kto wniósł budynek lub inne urządzenie własności działki za odpowiednim wynagrodzeniem, o którym mowa w przepisie art. 231 § 2 k.c. ulega przedawnieniu zgodnie z przepisem art. 117 § 1 k.c. i art. 118 k.c.?"*

W dniu 16 maja 2019 r. Sąd Najwyższy podjął uchwałę, zgodnie z którą roszczenie właściciela gruntu, na którym wzniesiono budynek lub inne urządzenie o wartości znacznie wyższej od zajętej na ten cel działki, o wykup działki za odpowiednim wynagrodzeniem, nie ulega przedawnieniu. Takie stanowisko stanowi odstępstwo od dotychczas wypracowanej linii orzeczniczej, jednak zdaniem Sądu Najwyższego, wymagała tego ochrona właściciela.

Brak wkładu agenta w sprzedaż nieruchomości – brak wypłaty prowizji

Wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 13 lutego 2019 XI GC 1869/18

Sprawa dotyczyła zawartej między stronami umowy pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z klauzulą wyłączności. Wynagrodzenie agenta zostało ustalone w sposób prowizyjny. Zgodnie z postanowieniami umownymi w czasie trwania umowy, za kontrahenta wskazanego przez pośrednika uznane będą wszystkie osoby fizyczne, prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, z którymi sprzedający zawarł jakąkolwiek umowę związaną z planowaną sprzedażą nieruchomości.

Nieruchomość została sprzedana 16 stycznia 2018 r. osobie niewskazanej przez pośrednika. Mimo to agencja wystąpiła o wypłatę wynagrodzenia prowizyjnego, na co sprzedający nie przystał.

W toku procesu Sąd uznał, że istotą umowy na wyłączność jest niekorzystanie przez pozwanego z usług innych pośredników w obrocie nieruchomościami, zatem sprzedaż nieruchomości osobie niewskazanej przez żadnego pośrednika, nie stanowi naruszenia zasady wyłączności. Sprzedający nieruchomość nie musi zatem płacić wynagrodzenia pośrednikowi, jeśli kupujący zgłosi się do niego sam.

Wyrok nie jest prawomocny

Umowa o pracę pracownika szpitala a dostęp do informacji publicznej

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 kwietnia 2019 r. sygnatura akt II SAB/Go 15/19

Sprawa dotyczyła wniosku osoby fizycznej do Prezesa Zarządu Szpitala o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej umowy o pracę oraz zakresu obowiązków jednego z zatrudnionych i przesłanie zeskanowanych dokumentów na adres e-mail wnioskodawcy. W odpowiedzi Prezes Zarządu Szpitala wskazał, iż taki wniosek nie stanowi wniosku o udostępnienie informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ani art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ponieważ nie dotyczy sfery działalności

podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej, a warunków zatrudnienia i zakresu obowiązków zindywidualizowanego pracownika, który nie pełni żadnej funkcji zarządczej w Szpitalu.

Reakcją na pismo Prezesa Zarządu Szpitala było złożenie przez obywatela skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim. na bezczynność Prezesa Zarządu Szpitala. Wnioskodawca wniósł o zobowiązanie organu do pozytywnego rozpoznania jego wniosku, zarzucając Prezesowi Zarządu Szpitala lakoniczne uzasadnienie pisma niepozwalające ustalić statusu pracownika oraz zawężającą interpretację pojęcia „funkcji publicznej”. Swoje żądanie udzielenia wnioskowanych informacji skarżący uzasadniał faktem, że dany pracownik jest radnym i żądane informacje mają na celu ustalenie, czy nie jest zatrudniony „fikcyjnie”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim uznał, że wnioskowana informacja nie ma charakteru informacji publicznej, bowiem nie dotyczy działalności Szpitala, lecz konkretnej umowy o pracę wskazanej osoby fizycznej, zatem nie mieści się w zakresie pojęcia informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. Podkreślił także, że sam fakt pełnienia przez zatrudnionego funkcji radnego nie oznacza, że dopuszczalne jest ujawnienie informacji dotyczących całego życia zawodowego danej osoby. Ponieważ żądana informacja nie ma charakteru informacji publicznej, Szpital nie miał obowiązku wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji. W niniejszym przypadku wystarczającym było zawiadomienie wnioskodawcy o odmowie dostępu do wnioskowanej informacji w terminie 14 dni od wpłynięcia wniosku, co też Prezes Zarządu Szpitala uczynił. Z uwagi na to, skarga została oddalona.

III. Warto pamiętać

RODO a udostępnianie danych na internetowej giełdzie wierzytelności

Zgodnie ze stanowiskiem Urzędu Ochrony Danych Osobowych wyrażonym w decyzji ZSPR.440.631.2018 z dnia 4 stycznia 2019 r., dane obejmujące imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, kod oraz wysokość zobowiązania dłużnika mogą być publikowane na internetowej giełdzie wierzytelności nawet w przypadku długów przedawnionych. Jest jednak

jedno zastrzeżenie – opublikowane mogą być wyłącznie dane niezbędne do określenia danej wiarytelności. W odniesieniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dopuszczalne jest udostępnienie danych zamieszczonych w CEIDG.

Urząd Ochrony Danych Osobowych stwierdził, że administratorem danych jest wierzyciel, zaś giełda je wyłącznie przetwarza, a podstawą prawną przetwarzania danych jest uzasadniony interes administratora. Publikując dane dłużnika, należy jednak spełnić obowiązek informacyjny.

Poradnik dla administratorów dotyczący postępowania w przypadku naruszeń ochrony danych

W dniu 30 maja 2019 r. Urząd Ochrony Danych Osobowych zamieścił na swojej stronie internetowej poradnik pt. „*Obowiązki administratorów związane z naruszeniami ochrony danych osobowych*”. Publikacja ta zawiera najważniejsze informacje dotyczące naruszeń ochrony danych i kroków, jakie należy podjąć w przypadku naruszenia.

W pierwszym roku obowiązywania Ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO), administratorzy, realizując obowiązki z niego wynikające, zgłosili Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych 4 539 naruszeń ochrony danych osobowych. Urząd Ochrony Danych Osobowych zaobserwował, że administratorzy mają problem z oceną, jakie ryzyko dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, może powodować konkretne zdarzenie i czy w ogóle doszło do naruszenia ochrony danych, o którym stanowi art. 33 RODO. Urząd weryfikuje wszystkie zgłoszenia administratorów, a w razie potrzeby kontaktuje się z nimi, bądź z inspektorami ochrony danych, w celu uzyskania dodatkowych informacji. Z uwagi na konieczność udoskonalania schematów postępowania, które mają na celu skuteczniejsze wykrywanie oraz zapobieganie występowania naruszeń związanych z infrastrukturą informatyczną, Urząd Ochrony Danych Osobowych wyszedł naprzeciw administratorom i podjął się przygotowania specjalnego poradnika, który można znaleźć pod wskazanym adresem <https://uodo.gov.pl/pl/134/1029>

Porozumienie o współpracy Prezesa Urzędu Ochrony Danych oraz Kościelnego Inspektora Ochrony Danych

Do zawarcia przywołanego porozumienia doszło w dniu 10 maja 2019 r. Przedmiotem porozumienia jest określenie zasad, zakresu i formy współpracy oraz wzajemnego przekazywania informacji, dotyczących realizacji przewidzianych prawem zadań obu organów, z poszanowaniem ich niezależności i kompetencji.

Strony wskazanym porozumieniem zobowiązały się do współpracy w zakresie zapewniania ochrony praw osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie działań edukacyjnych i informacyjnych dotyczących praw osób fizycznych w zakresie prawa do życia prywatnego i ochrony danych osobowych. Strony mają się również wzajemnie informować o realizowanych bądź planowanych działaniach za pośrednictwem wyznaczonych do tego osób.

